

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מגנזי	שם פרטי: ג'וליה
-----------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: סעדיה		בלועזית Saadia	
שם פרטי איתו נולדתי: ג'וליה		בלועזית Julia	
שנת לידה: 16.8.24		מין: נקבה	
עיר לידה: טריפולי		בלועזית Tripoli	
שם פרטי ושם משפחה של האב: ניסים סעדיה		שם פרטי ושם נעורים של האם: מיסה חדד	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טריפולי		בלועזית Tripoli	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) השכלה יסודית		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: טוניס (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו: הייתי במחנה פליטים בחוף מארסה פלאז' בטוניס		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי		שנת עליה: 1971	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בטריפולי היינו גרים בשכירות, נהגנו להחליף בתים, אימא אהבה להחליף דירות, אימא ואבא חיו בבית עם אחי ויטוריו ואחותי רחל, אני הכי קטנה ורחל הייתה הגדולה, אבא עבד הייתה לו חנות תבלינים ואימא הייתה תופרת, היא הייתה מחזיקה את המשפחה גם מבחינה כספית ברוב השנה. לאבא היה פרנסה רק בתקופה של הקציר ואז היה הרבה כסף לאנשים והיו עושים חתונות ואימא הייתה תופרת בגדים לחיילים לצבא האיטלקי. למדתי בבית ספר "הלנה דיסוויה" על שם המלכה האיטלקייה זה היה בית ספר איטלקי

הבית שלנו היה בית יהודי חגגנו חגים כמו בארץ זיכרונות מאוד טובים מהבית בית חם ואוהב, אימא שלי הייתה אישה מסודרת ואוהבת מאוד אישה נהדרת ואבא שלי היה צועק הרבה כל הבית שלי היה חדר אחד שקראו לו "משולשת" כי היה חלק אחד מחצלת, חלק שני סלון וחלק שלישי מיטות היה גם חלק מדרגות מעץ וגלריה עם וילון וזה היה חדר הורים וכל זה היה בחדר אחד שותים מים מהבאר לא היה לנו טלוויזיה או רדיו במוצ"ש הייתי הולכת לשכנים כי היה להם רדיו, היינו גרים קרוב לים היה אפשר לעמוד על הצוק ולראות אותו

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כשהתחילה המלחמה ארצנו את הבית וברחנו לשדות עם כרכרות וסוסים ברחנו בגלל הסכנה כל מי שהיה איטלקי ברח לאיטליה את האנגלים והיוונים לקחו אותם לגט את היוונים הרגו ואת האנגלים שחררו כי פחדו להרוג אותם אבל כולם היו יהודים הרבה מאיתנו ברחו לשדות ביום היינו יורדים לעיר לקניות ובלילה לשדות בחזרה כי ההפצצות היו בעיקר בלילה ואז יצאו כרזות שכל מי שתוניסאי צריך לחזור לתוניס

עלינו באוטובוסים לטוניס הייתי בת עשרים בערך כל אחד לקח מזוודה אחותי רחל הייתה נשואה עם תינוק קטן על הידיים נשארה בשדות של טריפולי כשהגענו לטוניס לא הייתה שם מלחמה והכ ול היה יפה הלכנו לקולנוע לחנויות והכ ול היה אורות, הכול היה יפה. בטריפולי הכול היה מלחמה וחושך ופתאום היה שמחה בטוניס היה יפה מאוד. הכניסו אותנו לגור בבית ספר 4 משפחות בכל כיתה כי היה בדיוק חופש גדול וכשנגמר הזמן של החופש לקחו אותנו לגור במקום כזה של בילויים כמו טיילת מקום שנקרא "מרסה פלאז" בחורף אין בילויים אז יכלו לשים אותנו שם. חדר קטן עם מיטה מחוץ למלון היה חוף ים. הטוניסאים מאוד אהבו לבלות כל החורף חוסכים בשביל לבלות בקיץ בכלל לא היופרימיטיביים

היינו בטוניס חצי שנה ואז הגיעו הגרמנים והיו מפחידים אותנו את הבנות בעיקר אז הסתירו את הבנות. השלטון היה של הערבים אז התלוננו במשטרה של הערבים והם אמרו לנו לשפוך דיו על חייל גרמני שיפחיד אותנו, כדי לסמן אותנו ואז הם הפסיקו עם זה.

אחי ויטו (צ'אצ'ו)

כשהיינו בטוניס היו קרבות בין המטוסים של האנגלים והגרמנים והיו יורים אחד על השני מעל הבית שלנו אח שלי ויטו רץ הביתה וראה את אימא שלי תופרת, אז הוא התחיל לצעוק עליה "תצאי מהר מהבית את עוד תופרת?" כשאימא שלי יצאה מהבית היא מצאה אותו מת בחוץ, פגע בו טיל בראש ורסיס בלב. אני זוכרת שבאות זמן אני הלכתי להביא לחם מהמאפיה וכשחזרתי הביתה אני זוכרת תמונה של המון פרות מתות ואיזה ארבעים גופות של אנשים ואז ראיתי את א ימא שלי שוכבת על אח שלי צועקת ובוכה שהוא מת. כל אלו שנהרגו מהמטוסים היה אפילו זוג שהיה מאורס לפני חתונה ושניהם מתו. אחי נקבר בטוניס, אימא שלי עשתה לו קבר. היה לילה אחד אימא שלי חלמה שירד גשם והמצבה של ויטו לא במקום! אז היא הביאה מישהו שיבדוק והוא באמת ראה שהמצבה לא הייתה כולה מעליו רק חצי מצבה אז תיקנו את זה.

**אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):**

כשהגרמנים הפסידו אני לא יודעת למה הם עשו את זה אבל היו להם אופנועים והם ברחו איתם לחוף הים עזבו שם את האופנועים בחוף והתחילו לשחות לעומק הים, לא יודעת מה חיכה להם שם הם ברחו כי הם הפסידו. אחרי המלחמה חזרנו לטריפולי לדירה אחרת שכרנו דירה חדשה. פגשנו את אחותי רחל שנשארה עם תינוק קטן הוא היה כבר בן שלוש אבל עדיין היה אותו דבר קטן בידיים שלה אותו גודל לא הולך אפילו, היו לה כבר עוד שני ילדים

אני התחתני בטריפולי עם חיים ויטוריו הכרתי אותו דרך בת אחותו, נולדו לי 4 ילדים בטריפולי פנינה בשנת 1949 דניס בשנת 1955 צורי בשנת 1960 והקטן טדי בשנת 1961. שני הבנים שלי עלו לארץ בשנת 1968 אחרי ששת הימים, האחייני שלי הבן של רחל זה שנשאר תינוק קטן הגיע לירח דבש באיטליה מישראל אז הם עלו איתו. לימים נולדו לו לאחיין שלי 7 ילדים.

נא ספרי על חייך בארץ

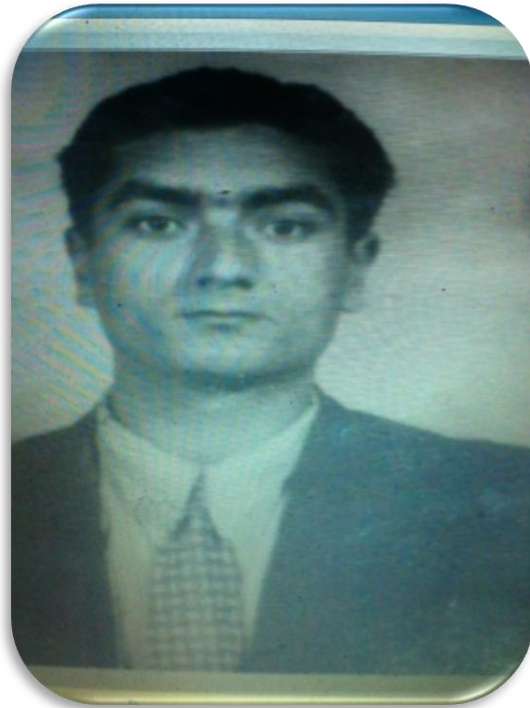
(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בעלי נפטר בשנת 63 אני עלייתי בשנת 71 עם שתי הבנות שלי, קניתי את הדירה בבתי ים אני חיה בה עד היום למדתי בארץ תפירה ועבדתי כתופרת הבנים שלי עלו במסגרת עליית הנוער צורי היה בפרויקט פיקודי בצבא חייל צנחנים, נפצע בצבא ועשה קורס קצינים טדי עבד בגרפיקה רצה לעסוק בזה בצבא אבל לא נתנו לו אז היה שומר. פנינה חיה בלוס אנג'לס התחתנה עם מתנדב בקיבוץ, דניס ז"ל גידלה וחינכה המון דורות של ילדים בתור גננת ומטפלת בגני ילדים

בשנת 1949 יום העצמאות הראשון של ישראל עשיתי טיול באוניה לישראל וראינו שוטר עברי עם דגל ישראל על החולצה וזה היה מחזה מדהים ומרגש היינו בטיול בארץ 3 שבועות וחזרנו לטריפולי. ב'ה' באייר 1949 יום העצמאות הראשון האונייה בדיוק הגיעה לישראל אבל לא נתנו לרדת ממנה רק ביום השני נתנו לנו לרדת לארץ אני זוכרת המון אנשים ברחובות חוגגים היה מאוד שמח

ראיון: סהר בצ'י וחביב בוחבוט בת – ים,

אוגוסט 2013

אחיה של ג'וליה, צ'אצו שנהרג

אשרת מעבר מתקופת המלחמה

תעודת הזאת של אחיה של ג'וליה שנהרג, צ'אצו

ג'וליה בעלה ויטוריו ובתה פנינה בשנת 54